

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 410/2023
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., које заступа пуномоћник Драган Стојиљковић адвокат из ..., против тужене „Комерцијална банка“ А.Д. Београд, коју заступа пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5106/21 од 20.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 5106/21 од 20.05.2022. године и пресуда Првог основног суда у Београду П1 3826/19 од 16.06.2021. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду, на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5106/21 од 20.05.2022. године одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 3826/19 од 16.06.2021. године којом је усвојен тужбени захтев тужиље АА и поништено решење тужене „Комерцијална банка“ број .. од 15.11.2016. године као незаконито, обавезана тужена да тужиљу врати на рад и да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 339.750,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијане пресуде, у смислу члана 408. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни других битних повреда одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити. У ревизији се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из

члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, која није прописана као ревизијски разлог, због чега ови наводи ревизије нису разматрани.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да је тужила била запослена на неодређено време код тужене, све до доношења решења о отказу уговора о раду број .. од 15.11.2016. године и била је распоређена на пословима сарадника за техничко-оперативне послове, Служба за оперативне послове Филијале Уговор о раду број .. од 22.04.2005. године јој је отказан због организационих промена у банци и брисања послова сарадник за техничко-оперативне послове, Служба за оперативне послове у Филијали ..., пошто је Правилником о изменама и допунама Правилника о организацији и систематизацији послова тужене број 22142 од 04.10.2016. године избрисана Филијала ... у којој је тужила била запослена. Тужили је утврђена и исплаћена отпремнина у износу од 321.099,22 динара.

У периоду од 01.08.2016. године до 16.11.2016. године између тужене и неких запослених закључени су споразуми према којима су ти запослени премештени до истека уговора о раду на друга радна места. Тужили није предочена никаква могућност да остане да ради, нити јој је понуђен премештај на друго радно место. Међутим, према списку радних места на дан 16.11.2016. године, постојала је позиција сарадник за техничко-оперативне послове у Филијали Чачак која је била упражњена, а за укупно дванаест запослених на одређено време извршено је продужавање уговора. Такође, постојала је потреба за извршиоцима на пословима ликвидатор-благајник, на које је тужила могла да буде распоређена према становишту нижестепених судова, с обзиром да је тужила испуњавала услове, имајући у виду врсту и степен њене стручне спреме.

Имајући у виду утврђено чињенично стање нижестепени судови су утврдили да је спорно решење тужене незаконито, те су обавезали тужену да тужилу врати на рад, с обзиром да тужена није у потпуности применила поступак прописан Законом о раду у случају када услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла и дође до смањења обима посла (члан 179. став 5. тачка 1. Закона о раду). Судови су сматрали да је једна од мера решавања вишка запослених и премештај на друге послове, рад код другог послодавца, преквалификација или доквалификација, а правила премештаја у друго место рада су прописана чланом 173. Закона о раду, када се ради о премештају у друго место рада код истог послодавца. Запослени може да буде премештан у друго место рада (без свог пристанка) ако је делатност послодавца такве природе да се рад обавља у местима ван седишта послодавца, односно његовог организационог дела, ако је удаљеност од места у коме запослени ради до места у које се премешта на рад мање од 50 км и ако је организован редован превоз који омогућава благовремен долазак на рад и одлазак са рада и обезбеђена накнада трошкова превоза у висини цене превозне карте у јавном саобраћају. Запослени може да буде премештен у друго место рада и ван наведених случајева, само уз свој пристанак.

Овакво становиште нижестепених судова се не може прихватити у ситуацији када је дошло до укидања филијале тужене у Наиме, овлашћење послодавца је до процењује шта од послова и које послове треба неко лице да обавља на неком другом месту, па у конкретној ситуацији тужена није морала да тужили понуди премештај, поготово што је Филијала у Чачку удаљена 150 км од Филијале у Међутим, судови нису испитали да ли постоје други разлози због којих би спорно решење било

незаконито, па је због погрешне примене материјалног права чињенично стање непотпуно утврђено.

Наиме, у току поступка, саслушана као странка, тужена је навела да су двојица колега из исте филијале премештена у експозитуре у Ковину и у Гроцкој, а да је њој престао радни однос као технолошком вишку. Неспорно је да у конкретној ситуацији тужена није била у обавези да донесе Програм решавања вишка запослених, али то не значи да сви запослени из укинуте филијале нису требали да буду стављени у конкуренцију приликом одлучивања о томе ко ће бити премештен на друге послове, односно у другу пословну јединицу тужене. Критеријуми за утврђивање вишка запослених на основу којих се укупни вишак персонификује у имена и презимена запослених који треба да поднесу терет реструктурирања односно смањења броја запослених услед технолошких, економских и организационих промена морају се примењивати увек, а то значи без обзира да ли постоји или не постоји обавеза доношења Програма решавања технолошког, економског или организационог вишка запослених. Ситуација када послодавац није обавезан да донесе програм решавања вишка запослених не искључује његову обавезу да примени критеријуме за утврђивање вишка.

У конкретној ситуацији судови нису испитали на којим радним местима су радили запослени који су из укинуте филијале у ... премештени у друге пословне јединице тужене, да ли су имали исту стручну спрему као и тужила, те да ли је и тужила задовољавала услове за евентуални премештај у пословне јединице тужене у које су премештени двојица запослених из укинуте филијале у ..., да ли је и на који начин извршена оцена резултата њиховог рада и рада тужиле и који су били критеријуми тужене да њих двојица буду премештени на друге послове у другој пословној јединици тужене, а да тужила добије отказ уговора о раду као технолошки вишак.

У поновном поступку првостепени суд ће поступити по примедбама из овог решења и утврдити да ли је тужила била изложена конкуренцији са двојицом запослених који су премештени у друге пословне јединице тужене, а ако јесте који су били критеријуми који су тужену определили да тужиле престане радни однос, односно да она не може да буде премештена у друге пословне јединице тужене. Пошто поступи по наведеним примедбама првостепени суд ће поново одлучити о тужбеном захтеву.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци решења на основу члана 416. став 2. Закона о парничном поступку.

Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић